

Publicerad 2016-10-27 07:53 av mihkel

Skuggan

Världen låg i skugga

Beskenad endast av en forn nyans

Jag marscherade taktfast längs de upptrampade stråten

Grå och reflexlös

Nådde aldrig dit bort, där det sades glimra

Bortanför skuggans kant

Där andra stigar kanske fanns, där jag kunde bli upplyst

Eller till och med få lysa upp själv en stund

Såg inte att skuggan var min

Skuggan var jag

Det var jag som dolde världen

Dolde världen för mig

Jag stod ju med ryggen mot

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mihkel med Poeter.se id #51459 innehar upphovsrätten